

**ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΙΛΙΟΥ ΝΙΚΟΥ ΖΕΝΕΤΟΥ ΣΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΟΥ ΖΑΧΟΥ ΧΑΤΖΗΦΩΤΙΟΥ «ΤΑ ΜΟΝΟΠΑΤΙΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ»**

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ «ΜΕΛΙΝΑ ΜΕΡΚΟΥΡΗ» 07.12.2016

Κυρίες και κύριοι,

Ο Ζάχος Χατζηφωτίου δεν χρειάζεται συστάσεις. Είναι μια πολυσχιδής προσωπικότητα, με πολύπλευρο έργο και δράση. Πολυγραφότατος. Διαθέτει ένα πλούσιο βιογραφικό και πρόκειται για έναν άνθρωπο γνήσιο, θαρραλέο, ιδιαίτερο και ξεχωριστό.

Τον καλωσορίζουμε στην πόλη μας και τον ευχαριστούμε που την επέλεξε για να παρουσιάσει το πολύ σημαντικό βιβλίο του «Τα μονοπάτια του πολέμου».

Σε αυτό, ο Ζάχος Χατζηφωτίου γράφει για τα χρόνια του πολέμου, έτσι όπως ο ίδιος τα βίωσε το '40, μιας και ανήκει σε εκείνη τη βασανισμένη γενιά. Όταν ήταν 17 ετών, η χώρα μας ενεπλάκη στη μεγάλη πολεμική περιπέτεια του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου. Νέος, αντιδραστικός και επαναστάτης, εγκατάλειψε την Αθήνα για να πολεμήσει σε τρία από τα μεγαλύτερα μέτωπα: Τομπρούκ, Ελ Αλαμείν και Ρίμινι.

Πολέμησε σαν πραγματικός ήρωας. Παρασημοφορήθηκε πολλές φορές. Περπάτησε ανάμεσα σε νάρκες. Οι σφαίρες σφύριξαν πολλές φορές δίπλα του. Αποχαιρέτησε πολλούς συντρόφους του στο πεδίο της μάχης και άλλους τους άφησε κάτω από την καυτή άμμο της αφρικανικής ερήμου. Επιστρέφοντας στην Αθήνα, ζωντανός, έχοντας επάνω του ακόμα τη μυρωδιά του πολέμου, βρήκε την πόλη του βυθισμένη στα Δεκεμβριανά και στον εμφύλιο, που μόλις ξεκινούσε.

Πως όλα αυτά να μη σε σημαδέψουν. Αλλάζουν άρδην το πρίσμα μέσα από το οποίο βλέπεις τη ζωή.

Στο βιβλίο του, εξιστορείται με γλαφυρό ύφος, τις σκληρότερες μάχες αυτού του πολέμου, με όλες τις τραγικές λεπτομέρειες, όπως ο ίδιος τις έζησε.

Κατά την άποψή μου, πρέπει να διαβαστεί από όλους. Είναι ένα από τα συγκλονιστικότερα και δυνατότερα κείμενα που έχουν γραφτεί για τον πόλεμο, περιγράφοντας τη σκληρή, απάνθρωπη και αδιανόητη καθημερινότητα στο μέτωπο.

Αφιερωμένο στους νεκρούς συναδέλφους του, *«που ξεχάστηκαν θαμμένοι στην έρημο και στην Ιταλία, αφού έδωσαν τη ζωή τους για την τιμή της Ελλάδας»*, όπως ο ίδιος αναφέρει, ο Ζάχος Χατζηφωτίου προσπαθεί να δικαιώσει τη μνήμη τους.

Στο σημείο αυτό, θα ήθελα να σημειώσω ότι, ο Δήμος Ιλίου, με σεβασμό στη μνήμη των ηρώων, τιμά κάθε χρόνο τους Πεσόντες Ήρωες των Εκστρατευτικών Σωμάτων της Μέσης Ανατολής, στην ιστορική πλατεία που αποτέλεσε τον ομφαλό της «Συνοικίας του Ρίμινι» στην πόλη μας.

Όσοι παρευρίσκονται σε αυτό το μνημόσυνο, γνωρίζουν καλά ότι οι ήρωες είναι πολύ περισσότεροι απ' όσους νομίζουμε.

Στα «Μονοπάτια του πολέμου» ο Ζάχος Χατζηφωτίου αποκαλύπτει τον μεγάλο αριθμό των νεκρών που χάθηκαν για την πατρίδα, πολύ μακριά από αυτήν.

Η ιστορική μνήμη ενός λαού, είναι πολύ σημαντική για το μέλλον του. Σε ευχαριστούμε θερμά για αυτό το βιβλίο.